

PAPER DETAILS

TITLE: Makâsid İctihadına Dayanan Külli Kaideler

AUTHORS: M Rahmi TELKENAROGLU

PAGES: 0-15

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/153765>

Makâsıd İctihadına Dayanan Külli Kaideler

M. Rahmi TELKENAROĞLU*

The General Principles Which Based on the Objectives of the Sheri'ah

The *mujtahid* should know the objectives (*maqâsıd*) of the shari'ah, which consist of the *masâlih* (considerations of public interest). The most important *masâlih* are those which the Lawgiver has himself identified and which must be given priority over others. Thus the protection of the "five principles", namely of life, religion, intellect, lineage and property, are the recognized objectives of the Lawgiver. These are the essentials (*darûriyyât*) of the *masâlih* and as such they are distinguished from the complementary (*hâjiyyât*) and the embellishments (*tahsiniyyât*). We tried in the study about the rules that based on the objectives (*maqâsıd*) of the shari'ah, when the state of clashing of the canonical (shari') decrees. For example, "the more useful decree is preferred to the less useful decree", "the more harmful has the priority justice to the less harmful about being beware", "when the use and harm are equal, to beware of harm is the first", "the aim decrees are preferred to cause decrees, "the origin decrees is preferred to the secondary decrees, obligatory acts are preferred to the useless" are the some of these rules.

Key Words: Law, Islamic law, the objectives (*maqâsıd*) of the shari'ah, the *masâlih* (considerations of public interest), the general principles in Islamic law.

Anahtar Kelimeler: Hukuk, İslam hukuku, mekâsıdüş-şer'i'a, maslahat, külli fıkıh kaideleri.

İktibas / Citation: M. Rahmi Telkenaroğlu, "Makâsıd İctihadına Dayanan Külli Kaideler", *Usûl*, 10 (2008/2), 37 - 76.

Giriş

Yüce Allah'ın insanları birbirine muhtaç bir halde yaratmasının doğal bir sonucu olarak toplumdaki her kesim, diğerlerinin yararını gözetmek, aynı zamanda kendi menfaati için de onların yararına olan faaliyetler icra etmek durumundadır. Bu çerçevede yapılan bütün işler, maslahatların (iyilik, yarar, menfaat) teminine veya mefsedetlerin (kötülük, zarar) ön-

lenmesine yöneliktir. İnsan ha-
rinden uzaklaşmayı savunmaz
huzuru ise zaman ve zemine
yet alanlarının devamına ba-
meslekî faaliyet ve işlemler
İnsanın yararına olan şeylere
ile ihtiyaç kavramları arasında

Şer'i hükümlerdeki gâi un
makâsıd teorisi, ictihad mü
hukukçularının düşüncelerin
"Tafsili delillerden şer'i-zannî
gelen çabayı harcamasıdır."² Şe
Cüveynî'ye (v.478/1085) göre

1. Lafzı esas alan ictihad yön
2. Manayı esas alan ictihad y

Lafzı esas alan ictihad yö
unsuru esas alınarak yapılır
Muhammed Ma'rûf ed-De
demektedir.⁴ Manayı esas ala
söz konusu olup, ictihad faali
sın illet veya makâsıd esas
ıstıslâh, sedd-i zerîa gibi usûl
mana ictihadının türleridir. A
türü içerisinde yer alırlar:

- ¹ Yaran, Rahmi, İslam Fıkında İl-
81.
- ² Bkz. Cessâs, *el-Fusûl fi'l-usûl* (İ-
Gazzâlî, *el-Mustasfâ min usûli'l-*
nâzır ve cünnetü'l-münâzır, Riyâ
Beyrut 1405/1985, IV, 396; İ-
1425/2004, s.276.
- ³ Cüveynî, *el-Burhân fi usûli'l-*
1418/1997, I, 43.
- ⁴ Devâlibî, Muhammed Ma'rûf, *e*
Devâlibî, ictihadı ana olarak
ıstıslâhî" olarak üçe ayırmakta ve
yönelik olduğunu ifade etmekte

* Dr., D.İ.B. Rize Yusuf Karali Eğitim Merkezi Öğretmeni; mr.telkenaroglu@mynet.com.

1. Kıyas icthadı (el-İctihâdü'l-kıyâsî),
2. Makâsîd icthadı/Gayeci icthad (el-İctihâdü'l-ıstıslâhî).⁵

I. Makâsîd İctihadı, Faydaları, Maslahat-Mefsedet Kavramları, Maslahatın Sınıflandırılması

A. Makâsîd İctihadı

“Sözlükte ulaşılması hedeflenen yer anlamındaki *maksîd* kelimesinin çoğulu olarak kullanılan makâsîd kelimesi, terim olarak kanun koyucu olan Allah'ın hüküm koymadaki muradını ve hukuk düzeninden beklediği yararları ifade eder. Bu yararlar onun vahyi, hidayeti ve öğretisinde süzülüp çıkarıldığı içindir ki, İslam hukuku edebiyatında *mekâsîdu's-Şâri'* veya *mekâsîdü's-şerî'a* ya da *el-mekâsîdü's-şer'iyye* biçimindeki tamlamalarla kullanılır.”⁶ İslam Hukuk Felsefesi başlığı altında incelenen bu yorum sahâbe ve tâbiîn döneminden sonra vahyin nazil olduğu psikolojik ortamın ve Arap dili selametinin kaybolmaya başlaması, diğer taraftan bid'a, hîle-i şer'iyye ve mezheb taassubunun ulema ve halk içinde yayılmasına karşı yürütülmekte olan ve öncülüğünü Cüveynî (v.478/1085), Gazzâlî (v.505/1111), Fahreddîn er-Râzî (v.606/1209), İbn Teymiye (v.728/1327), İbn Kayyım (v.751/1350), İzz b. Abdisselâm (v.660/1261), Karâfî (v.684/1285) ve nihayet Şâtîbî'nin (v.790/1388) yaptığı, “Şâriin hüküm koyarken gözettiği manaları” anlamaya yönelik çalışmalardır.⁷ Makâsîd yorumu, günümüz hukuk literatüründe ise gâî/teleolojik yorum olarak isimlendirilir ve bu yorumun hâkimin kanunları yorumlarken ya da takdir yetkisini kullanırken yararlanacağı yöntemlerden biri olduğu ifade edilir. Bu yönleme göre her yasa toplumsal yaşamdaki çeşitli kurum ve ilişkileri düzenlerken karşılıklı çatışan çıkarlardan birini korumak ister. Yasanın dayandığı bu temel ilkeyi (ratio legis) araştırıp ortaya çıkarmak gerekir. Bu yapılırken de toplumun o anda sahip olduğu, güncel olan gereksinimler, gerçekler, değer yargıları, olayın özellikleri göz önünde tutularak bir sonuca varmaya çalışı-

⁵ Haçkalı, Abdurrahman, İslam Hukuk Tarihinde Gayeci İctihat Metodunun Gelişimi, İstanbul 2004, s.16-25.

⁶ Yaman, Ahmet, “İslam Hukuk İlmi Açısından Makasîd İctihadının ya da Gâî/Teleolojik Yorum Yönteminin İlkeleri Üzerine”, Makâsîd ve İctihad (ed. Ahmet Yaman), s.159-160.

⁷ İbn 'Âşûr, Muhammed Tâhir, *Mekâsîdu's-şerî'ati'l-İslâmiyye*, Ürdün 1421/2001, s.171; Nu'mân Cu'aym, *Turuku'l-keşf an makâsîdi's-şâri'*, Ammân 1422/2002, s.7-9.

lır. Yargı mercileri de yasal olan anlam ve düşünceleri göz-

Genelde dinin, özelde ibadet gayelerini kavramayı hedefleyen literatüründe kıyas içinde işlemin eserlerinde kıyası aşmış ve

B. Maslahat-Mefsedet

Maslahat; sözlükte menfaa, mefselet/zarardır.¹⁰ Menfaat (zarar, mefselet) da elem ve usulünde ise maslahat ahkâm delillerin gâye-makâsîd yorumu. Makâsîd, mesâlihî kuşattığını husus/kaplam-iclem ilişkisi ve yerine kullanılabilmektedir.¹⁴ yapılmıştır. Kısaca “*celb-i menfaa*”dır.¹⁵ Maslahat konusunda ön **Bûtî** de maslahatı “*Şâri Hak*” (din, can, akıl, nesil, mal) koruyucu *ladığı menfaattir.*”¹⁶ şeklinde tanımlar.

İzz b. Abdisselâm (v.660/1261) bu kavramı, bütünü, hükümlerin yasadışı olduğunu belirtmekte ve Kur'an

⁸ Zevkliler, Aydın v.dğr., *Medeni Felsefe*, İstanbul 1999, s.20.

¹⁰ Râzî, Muhammed b. Ebu Bekr, *Lisânu'l-'Arab*, Beyrut 1410/1990, s.119.

¹¹ Râzî, a.e., II, 319.

¹² Şa'bân, Zekiyyuddîn, *İslam Hukukunda Dönme*, Ankara 1999, s.168; Atıf, İzz b. Abdisselâm, *İzz b. Abdisselâm'ın İctihadı* (ed. İzz b. Abdisselâm), İstanbul 1406/1986, s.119.

¹³ Bkz. Bûtî, M.Saîd Ramazânî, *İzz b. Abdisselâm'ın İctihadı*, İstanbul 1406/1986, s.119.

¹⁴ Yaman, a.e., s.160.

¹⁵ Gazzâlî, *el-Mustasfâ*, I, 29.

¹⁶ Bûtî, a.e., s.23.

sonra gelen tavsiyelere dikkat edildiğinde, bunların kullar için bir maslahatı celb ya da bir mefseleti def etmeye yönelik olduğunun farkına varılacağını ifade etmektedir.¹⁷

İslamın bildirdiği emir ve yasaklar, temelde insan maslahatını esas almakta olup buradaki maslahatı, onun dünya ve ahiret mutluluğu için gerekli olan ihtiyaçlarının temini olarak anlamak gerekir. Başta usûl-i fıkıh olmak üzere birçok bilim dalı maslahat konusu ile ilgilenir ve alimler İslamî hükümlerin insan yararına uygun olduğu noktasında görüş birliğine varmışlardır. Allah, dini kuralları kullarına ihsan ve ikram olmak üzere yine onların maslahatı için teşri kılmuştur. Bir şeyin din tarafından emredilmesi, o şeyi yapmakta insanoğlu için birçok faydalar bulunduğunun delilidir. Zira Şâri Teâlâ onu emrederken mutlaka insana ilişkin birtakım maslahatlar gözetmiştir.¹⁸

C. Maslahatın Sınıflandırılması

Maslahat *itibar*, *kuvvet*, *kapsam* ve *ilgili olduğu saha* açısından dört ayrı şekilde taksime tabi tutulmaktadır. *İtibarı* (dikkate alınıp alınmayacağı) açısından maslahat üçe ayrılır:

1. Maslahat-ı mu‘tebere: Şâriin bir hükmü vaz’ ve isbat konusunda itibar ettiği menfaattir.

2. Maslahat-ı mürsele: Şâri tarafından ne isbat ne de ilga edildiğine dair nas bulunan aslahattır.¹⁹

¹⁷ İzz b. Abdisselâm, *Kavâ'idü'l-ahkâm*, I, 5-10. Örneğin Kur'an'daki namaz, zekat ve oruçla ilgili emirler hem dünya hem de ahirette, bu emirleri ifa edecek olan kula ait bir çok maslahatı haizdir. Terkleri de yine kula yönelik bir çok mefseleti peşinden getirir. Namazı terk etmek, kibir ve kalp katılığına sebep olur. Zekatı terk etmek cimriliği, orucu terk etmek ise irade zayıflığının yanında insan için ahiret mesuliyeti kazandırır. Cihadı terk de İslam toplumuna zillet ve düşman saldırılarını musallat eder. Hammûş, Memûn Muhammed, *es-Sîratü'n-nebeviyye alâ menheci'l-vahyeyn el-Kur'ân ve's-sünneti's-sahiha*, by., ts. I, 132-133. Ayrıca Bkz. Gazzâlî, *a.e.*, I, 287; Râzî, Muhammed b. Ömer Fahreddîn, *el-Mahsûl fî ilmi'l-usûl*, II, 389; İbn 'Âşûr, *a.e.*, s.48; Raysûnî, Ahmed, *Nazariyyetü'l-makâsîd inde'l-İmâmî's-Şâtîbî*, Riyâd 1416/1995, s.254.

¹⁸ Yaran, *İslam Fıkhiında İhtiyaç Kavramı ve Kurumsallaşması*, s.50.

¹⁹ Usûl-i fıkıh kitaplarında, maslahat-ı mürselenin İmam Mâlik'e özgü bir delil olduğu söylene de hücciyeti konusunda ulemanın ittifakı bulunmaktadır. Raysûnî, *a.e.*, s.375. Ayrıca bkz. Gazzâlî, *a.e.*, I, 311.

3. Maslahat-ı merdûde: Şâri tarafından emredilen ve emredilmemesi maslahattır.²⁰

Maslahat, *kuvveti* açısından ikiye ayrılır. Makâsîd yorumunun (v.790/1388) bu ayrıma teması şu şekilde izah eder:

1. Zarûriyyât الضَّرُورِيَّات : İnsan için zorunlu olacak meyecek unsurlardır. Bunların yerine getirilemediği baş gösterir. Ahiret yurdunda

2. Hâciyyât الْحَاجِيَّات : İnsan için zorunlu olmayan naklanan zorluk ve meşakkatli menfaatlerdir.

3. Tahsîniyyât التَّحْسِينِيَّات : İnsan için zorunlu olmayan davranışlardır ve akl-ı selimle hallerden sakınmayı öngörür.

Buna göre, zarurî ihtiyaçlar insan hayatını, aklını, neslinin sürekliliğini kapsar. Bunların varlığı olmazsa olmaz derecede önemlidir. Bir ifadeyle, bunlar olmadığı kargaşa ve yok olma ile yüz yüze kalır ve Allah'ın onlar için murat haline dönüşür. *Hâciyyât* ise insan hayatını, aklını, neslinin sürekliliğini kapsar. Bunların varlığı olmazsa olmaz derecede önemlidir. Bir ifadeyle, bunlar olmadığı kargaşa ve yok olma ile yüz yüze kalır ve Allah'ın onlar için murat haline dönüşür. *Tahsîniyyât* ise insan hayatını, aklını, neslinin sürekliliğini kapsar. Bunların varlığı olmazsa olmaz derecede önemlidir. Bir ifadeyle, bunlar olmadığı kargaşa ve yok olma ile yüz yüze kalır ve Allah'ın onlar için murat haline dönüşür.

²⁰ Bilmen, Ömer Nasuhi, *Hukukî Makâsîd* (Bilmen Yayınevi), I, 200-201, Şâtîbî, *el-Muvâfakât fî usuli'l-ahkâm*, s.254.

²¹ Şâtîbî, *el-Muvâfakât fî usuli'l-ahkâm*, s.254.

duracağı çirkin hallerden kaçınmaktır. Ahlakî güzellikler bu kısma girer. Yani tahsîniyyâtın gayesi insanlara güzel davranış modelleri ve iyi huylar kazandırmaktır.²²

Zarûriyyât sırasıyla *din, can, akıl, nesil, mal* şeklinde sıralanan beş temel maslahattır.²³ En önemli ve temel maslahat usûl-i hamse denilen bu beş maslahattır. Diğer maslahatlar bu beş unsurun yardımcısı ve mütemmimi-
dir. Dolayısıyla zarûriyyât ve tahsîniyyât zarûriyyâtın terke uğradığı ve tehlikeye düştüğü bir durumda dikkate alınmaz. Zira aslın yok olma halinde fer' de yok olmuş kabul edilir.²⁴

Maslahatın bu üç kısmında (zarûriyyât, hâciyyât, tahsîniyyât) tertibe riayet edildiği gibi zarûriyyâtın (usûl-i hamse) kendi içinde önem sırasına dikkat edilmelidir. Zira bütün şer'î hükümler, zarûriyyâtı korumak için teşri kılınmıştır ve hâciyyât, zarûriyyâtı, tahsîniyyât da hâciyyâtı korumak-
ta ve tamamlamaktadır.²⁵

Zarûriyyât, hâciyyât, tahsîniyyât sırası İslam Hukukunun ibâdât, muâmelât, cinâyât ve diğer alanlarının hepsinde önemsenmiştir. Zarûriyyât (beş asıl) kendi içinde din, can, akıl, nesil, mal şeklinde sıralanan tertibi korumuştur.²⁶ Örneğin dinin cana göre öncelik hakkının olması sebebiyle bir kişinin irtidat etmesi o kişinin idamını helalleştirmekte, dini koruma düşmanla savaşı ve yaşam hakkına müdahaleyi meşrulaştırmaktadır. Ayrıca canın akıl ve mala nispeten önceliğinin olması nedeniyle bir kişiyi haksız yere öldürmek kisası gerektirmektedir. Diğer taraftan bu beş asıl teker teker kendi içinde farklı kuvvet derecelerine sahiptir. Mesela can (nefs) konusunda kasten adam öldürmek bir organı telef etmeyle, bir organı telef etme de vücudun bir yerini yaralamayla (müessir fiil) ahkâm ve neticeleri açısın-

²² Yaran, *a.e.*, s.82-88.

²³ Gazzâlî, *a.e.*, I, 287; Şâtıbî, *a.e.*, II, 4; Bilmen, *a.e.*, I, 202 ; Atar, *a.e.*, s. 295-296; Raysûnî, *a.e.*, s.256.

²⁴ Şâtıbî, *a.e.*, II, 6- 8.

²⁵ Bûtî, *Davâbitu'l-maslaha*, s.249-251.

²⁶ Ramazân el-Bûtî bu sıralamada (din, can, akıl, nesil, mal) icma olduğunu söylemesine rağmen (*Davâbitu'l-maslaha*, s.250) gerçekte bu konu ulema arasında ihtilaf sebebi olmuştur. Bazıları akulla neslin yerini değiştirmiş, kimisi de usûl-i hamseye altıncı olarak ırzı eklemiştir. Tartışma için bkz. Raysûnî, s.50-63. Râzî, Beydâvî, Karâfî, Teftazânî gibi bazı hukukçular ise sıralamada nefsin dinden önce gelmesi gerektiğini savunmaktadır. Pekcan, *İslam Hukukunda Gaye Problemi*, s.274.

dan bir değildir.²⁷ Hâciyyât ve değer mertebelerini haizdir. tahsîniyyâtta) bazı hükümler ve sakınma açısından mükelleğin tahsîniyyât kısmına da tahsîniyyattan olan setr-i avre

Bir maslahatın bu kategoride tespit etmek bazen güçleşmektedir. Maslahatlar birbirine çok yakındır. oldukça kolay gerçekleşebilir.

Maslahat ilgili olduğu saha rılır: **Dinî maslahatlar**; nefsi dırma, zihni hurafelerden tem lerdir. **Dünyevî maslahatlar** hayata refah getiren ve zara hükümlerdir.³⁰

Maslahat ayrıca *kapsamı* ac

Maslahat-ı hâssa (özel ma lum içinde sınırlı bir grubu ilg

Maslahat-ı âmm (genel m mu ya da toplumun önemli bi

D. Makâsîd İctihadının f

Hukukî işlemlerle ilgili şer ile sabit ise, zaruret hali dışın Hakkında kati bir nas veya sa veya diğer metotlar kullanılır

²⁷ Şâtıbî, *el-İ'tisâm*, Kâhira 1414/ *Dirâsetün fi'd-davâbit*, Riyâd 141

²⁸ Vekîlî, *a.e.*, s.172.

²⁹ İbn 'Âşûr, *Mekâsîdu's-şer'i'ati'l-İ*

³⁰ Şâtıbî, *el-Muvâfakât*, II, 21; B *Kavâ'idu'l-ahkâm*, II, 60.

³¹ İbn 'Âşûr, *a.e.*, s.78.

cek, yani bir zararı giderecek veya bir faydayı celp edecek herhangi bir hükme varılır.

Müctehidin hukukun gayelerini bilmesi, nasları doğru anlayıp yorumlayabilmesi, nas bulunmayan alanda hukukî problemlere çözüm getirmek için yeni bir yöntem olarak kullanması ve mükelleflere moral destek sağlanması açısından pek çok yararlar içerdiği bilinen bir gerçektir.³²

Şah Veliyyullâh ed-Dehlevî (v.1176/1762) Şâriin maksatlarını araştırmanın yararlarına şu başlıklar altında değinmektedir:

1. İslam hukukunun mükemmelliğini ortaya koyar.
2. Mükellefi kalbî huzura kavuşturur. Mükellef yaptığı işin meşruiyetini bilir ve fiillerini bilinçli olarak yerine getirir.
3. İslam ahkâmının akla uygun olmadığını ileri sürenlere cevap verecek bilgi birikimini kazandırır.
4. Fukahâ arasındaki görüş ayrılıklarının nedenlerini tespiti yardımcı olur.
5. Sahih hadislerin şer'î maslahatlara uygun olduğunu ortaya koyar ve Hz. Peygamber'in mucizelerinin makul bir biçimde anlaşılmasını sağlar.³³

İslam dini ve hukukunun ana kaynakları olan Kur'an ve sünnetin doğru biçimde anlaşılabilir yorumlanması ve hakkında nas bulunmayan konularda hukukî boşluğu doldurmaya yönelik ıstıslâh, istihsân gibi ictehad faaliyetlerinde naslarda gözetilen amaçların dikkate alınmasının gerekliliği, mekâsîdüş-şer'înin, İslam kültür ve hukukunun en önemli kavramları içinde yer alması sonucunu doğurmuştur. Şâriye ait gayelerin tam olarak anlaşılması pek çok usulcû tarafından ictehadın şartları arasında sayılmış ve ictehad faaliyetinin vazgeçilmez unsuru olarak kabul edilmiştir.³⁴ Örneğin **Ebu İshâk eş-Şâtıbî**'ye (v.790/1388) göre fıkıh âlimlerinin düştükleri hatalar, daha çok ictehad ettikleri konularda Şâriin, gayelerini gözden kaçırmaları neticesinde meydana gelmektedir. Bu sebeple Şâriin hükümleri vazetmedeki gayeleri bilinmeden fıkıh bir bütün olarak kavranamaz ve cüzi deliller parçacı bir yaklaşımla temel esaslara ters düşecek biçimde yorumlanabilir. Nitekim geçmişte bu tür bir yaklaşımın nasların yanlış yorumlanmasına sebep olduğu ve Hâricilik, Zâhirilik gibi aşırı akımların doğma-

sına yol açtığı görülmüştür.³⁵ zümlerin makul gerekçelere reddettikleri için bu nasların ictehadına yüz çevirmişler, s edici olmayan bir hukuk anlay

Yukarıda değinildiği gibi l rum büyük bir görev üstlenm gibi kural koyacak, benimsen nu, hukukî çözümün değişik çatışan ve korunmaya değer r değerlendirecek, sonra bunlar ne en uygun, mevcut hukuk s bütünleşebilecek, hukukî istik tir.³⁷

Maslahat, Şâriin maksatla umumî olması halinde, delille sahiptir. Nitekim maslahatın icma ile çatışması halinde, cü re takdim edileceğine hükme yüzünden sert tenkitlere (v.716/1316), maslahata riaye delillerin en kuvvetlisi ve en h luşundaki "amaç (maksad)", dolayısıyla çatışma durumu söylemesi de bu konuyla yakı ve icmanın önüne çıkarması, i

³² Pekcan, İslam Hukukunda Gaye Problemi, s.35-39.

³³ Dehlevî, Şah Veliyyullâh, *Hüccetüllâhi'l-bâliğa*, Beyrut 1410/1990, I, 37-40.

³⁴ Boynukalın, Ertuğrul, "Makâsîdü's-şer'îa", DİA, XXVII, 425-426.

³⁵ Şâtıbî, *el-Muvâfakât*, IV, 56.

³⁶ Yaman, "İslam Hukuk İlmi Açısından Yöntemin İlkeleri Üzerine", s.1.

³⁷ Karayalçın, Yaşar, "Hukuk Metodu", s.1.

³⁸ Âmidî, *el-İhkâm fî usûli'l-ahkâm*, Beyrut 1410/1990, I, 37-40. Hukukunda Maslahat-ı Mürsele Değerlendirilmesi, İlam Araştırma

³⁹ Tûfî'nin bu konudaki görüşlerini

Bunlar Allah katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez.”⁴⁶

Âyetin nüzulüyle ilgili Nu'mân b. Beşîr şu bilgileri vermektedir: “Ashâbtan bir grupla beraber Allah Rasûlünün yanındaydık. İçlerinden birisi ‘Ben Müslüman olduktan sonra hacılara su dağıtmak dışında hiçbir ameli önemsemiyorum.’ dedi. Öteki, ‘Hayır bence Mescid-i Haram’ı tamir etmek daha önemli’, bir diğeri de ‘Bence Allah yolunda cihad hepsinden önemlidir.’ dedi. Olay Cuma günü vuku bulmuştu ve Hz. Ömer onlara ‘Rasûlullah’ın minberi yanında sesinizi yükseltmeyin! Ben tartıştığınız konuyu namazdan sonra ona soracağım.’ dedi. Allah Teâlâ bu olaya binaen Tevbe sûresi 19. âyeti indirdi.”⁴⁷ Böylece bu âyette Kâbe’ye ve hacılara hizmetin çeşitli şekillerini ifade eden imâra, sikâye, rifâde, sidâne⁴⁸ gibi vazifelerin Allah’a ve âhiret gününe iman, O’nun ismini yüceltme adına yapılan cihada nispetle daha düşük dereceye sahip olduğu beyan edilmiştir.

2. Hz. Peygamber (s.a.s.) bazı hadislerinde “maslahat derecesi yüksek olan hüküm tercih edilir” kuralına ışık tutan ifadeler kullanmaktadır. Bu hadislerle örnekler:

1. “Sınırdaki bir gün nöbet tutmak (ribât) bir ay boyunca gündüz oruç tutup gece namaz kılmaktan daha hayırlıdır.”⁴⁹
2. Uzlete çekilip kendisini ibadete vermek isteyen birisine Nebî (a.s.) “Hayır yapma! Sizden birinizin Allah yolunda yaptığı cihad, evinde yetmiş sene namaz kılmasından efdaldır.”⁵⁰ buyurmuştur.
3. “Sizin en hayırlınız Kur’an’ı öğrenen ve öğretenlerdir.”⁵¹
4. “Âlim ile âbid arasındaki fark benim ile sizin en alt seviyede olanınız arasındaki fark gibidir.”⁵²
5. “Kim bir hidayet yolu gösterirse bu yola tabi olanların sevabı eksiksiz o kişiye de yazılır.”⁵³

⁴⁶ Tevbe 9/19.

⁴⁷ Müslim, “İmâra”, 11.

⁴⁸ İmâra; Kâbe’nin inşaat ve tamir hizmetleridir. Sikâye; hacılara su dağıtma, rifâde; hacıları yedirip içirme, sidâne ise; Beytullah’ı koruma ve genel hizmetlerini görme demektir. İbn Manzûr, *Lisânu’l-Arab*, III, 181; İbrâhîm Mustafâ vd., *el-Mu’cemu’l-vasit*, İstanbul ts. (el-Mektebetü’l-İslamiyye), s.359,424.

⁴⁹ Müslim, “İmâra”, 60.

⁵⁰ Tirmizî, “Fedâilü’l-cihâd”, 17.

⁵¹ Buhârî, “Fedâilü’l-Kur’ân”, 21.

⁵² Tirmizî, “İlm”, 19.

⁵³ Müslim, “İlm”, 6.

Faydası başkalarına dokunan (mâ’lûk) faydası sadece kişiye özel (kâsır) birçok hadis bulunmaktadır.

Çatışan Maslahatlar Arası

Aynı anda elde edilemeyecek nispetle öncelik hakkına sahip olan az olana takdim edilip maslahatın aklın gereğidir ve İslam âlimle

Maslahatlar arası seçim için bilgi sahibi olunması gerekir. Maslahatların kuvvetleriyle tahsîniyyât ayrımında ortaya çıkan zarûriyyetli olması nedeniyle zarûriyyât tahsîniyyât gelir. Tahsîniyyât ikisi ise beraber zarûriyyâtın daha devreye girmektedir; o dâimî iptaliyle sonuçlanıyorsa bu mütemmim şeyin varlığı aslın vâki terk edilmelidir.⁵⁷ “Bir mütemmim sonuçlanıyorsa bu mütemmimin tercihiyle ilgili olarak şu so

1. Zarûrî maslahat, hâcî ve tahsînî maslahatlar zarûrî ve tahsînî maslahatlar zarûrî
2. Hâcî maslahat, tahsînî maslahatın mütemmimi v

⁵⁴ İzz b. Abdisselâm, *a.e.*, I, 60; İbn Tâmiyye, (Dâru’l-cil), III, 279.

⁵⁵ Bûtî, *Davâbitü’l-maslaha*, s.254.

⁵⁶ Şâtîbî, *el-Muvâfakât*, II, 6.

⁵⁷ Bu durum akıl sahibi hiçbir insana giysiler insanı korumak ve örtmek bisesi tutuşan bir adam kendisinin

⁵⁸ Şâtîbî, *a.e.*, II, 6-8.

imamın arkasında namaz kılmanın daha faziletli bir davranış olduğu belirtilmiştir.⁶⁷

- Bir Müslümanın dinî iletişim veya İslam'ı tebliğ esnasında, ihtiyaç varsa telîf-i kulûb (muhatapın kalbini ısındırmak) maksadıyla bazı müstehabları (nafile oruç ya da namaz gibi) terk etmesi doğruya en yakın olan davranıştır. Çünkü telîf-i kulûb müstehablardan daha büyük maslahatlar içermektedir.⁶⁸

4. İki zarûrî maslahattan önem derecesi kuvvetli olan diğerine öncelenir

- Dinî ve manevî değerleri korumak zarûrîdir, hayatı korumak da zarûrîdir. Fakat mukaddesat hayattan önemlidir ve hayat gerektiğinde mukaddes değerler uğruna feda edilmelidir. Mal da aynı şekilde mukaddesatın tehlikeye düştüğü durumlarda telef etmekten kaçınılmaz.⁶⁹

Netice olarak iki şer'î emir (durum ya da hüküm) çatıştığı zaman, öncelikle mükellefin yapması gereken bu iki şer'î emrin teşrîî açıdan mertebelerini dikkate alarak öncelik sırasını belirlemek, diğer taraftan da hangi maslahat mertebelerine mensup olduklarını tespit ederek aradaki farka göre önem sırasına riayet etmektir. Maslahat mertebeleri ve önem sırasını tespit ederken özetle şu hususlar göz önünde tutulmalıdır:*

A. Daha kuvvetli taleb hükmü taşıyan iki emirden birini, daha zayıf taleb hükmü taşıyana tercih etmek. Birinin vacib ötekinin müstehab, ya da birinin

⁶⁷ Bazı İslam alimleri "Adil bir imam dururken fasık imamın arkasında namaz kılan kişi namazını iade etmesi gerekir, namazı sahih değildir" derler. Çünkü onun arkasında namaz kılmak, onun kötü olan fiillerini tasvip anlamına geldiğinden "Böyle bir imamın arkasında namaz kılmakla nehyi 'ani'l-münker vazifesini terk etmiş olur." demektedir. Diğer bir kısım ulema ise "Nehyi 'ani'l-münkeri terk ile namaz ayrı ayrı konulardır. Namazı sahihtir ve iadesi gerekmez. Bu durum Cuma günü ezanı duyan kişinin bey' akdi yapmasına benzer. Dinen bu eylem yasaklanmış olmakla beraber alışveriş işlemi sahihtir." demektedir. Böyle bir namazın sahih olduğunu savunan alimler Ebu Hanîfe, Şâfiî ve iki rivayetten birine göre Ahmed b. Hanbel, sahih olmadığını savunanlar ise Mâlik b. Enes ve diğer rivayete göre Ahmed b. Hanbel'dir. İbn Teymiye, *Fıkhu'l-kitâb ve's-sünne*, s.120.

⁶⁸ İbn Teymiye, *el-Fetâvâ*, haz. Abdurrahmân Muhammed b. Kâsım ve Muhammed b. Abdurrahmân, by. ts, XXIV, 381; Abdulazîm el-Bedevî, *el-Vecîz fî Fıkhi's-sünne ve'l-kitâbi'l-azîz*, Beyrut 1424/2003, s.273.

⁶⁹ Bûtî, *Davâbitü'l-maslaha*, s.252.

* Ana metindeki insicamı bozmamak için örnekler dipnotlarda verilmiştir.

farz-ı ayn diğerinin farz-ı ayn farz-ı kifayeye te belirleme ise uhrevî masla (diğer fiilleri) hakkında bilgi ancak kitap, sünnet, icma kaynaklara müracaatla tes

B. Taşındıkları taleb hükmü eş ihtimal söz konusudur :

1. Çatışan iki şer'î durum risi zarûriyyât diğeri h kısmına dahil olması g de tahsînîye öncelenir.

2. Çatışan iki şer'î durum üç şekilde ortaya çıkar

a. İkisi de **zarûriyyât** k konusudur:

aa. Çatışan iki şer'î nilen din, can, a birinin diğerinc

ab. Bu beş unsurda hali. Dini korun rumanın çatışm

Birinci şıkta (a bendinde) ral "Maslahatı kesin ve genel edilir." kuralıdır. İkinci şıkta (olana tercih edilir" kuralı esas

b. İkisi de **hâciyyât** kis nusudur :

⁷⁰ Örneğin üzerinde borcu olan ya cihad için sefere çıkamaz. Çünkü veyn rızası bulunmaktadır. Zerke

⁷¹ İzz b. Abdisselâm, *Kavâ'idü'l-ah*

⁷² Örneğin bir feridin hayatını koru hali gibi. Bûtî, *Davâbitü'l-maslaha*

⁷³ Örneğin iki kişiden yalnızca bi kişilerden kesin olarak kurtarabı nı) bırakır. Bûtî, *a.e.*, s.252

⁷⁴ Örneğin dini korumak için cihad

⁷⁵ Örneğin ölmek için alkollü bi

Kitap ve Sünnet'te "Büyük mefsedet için küçük mefsedet göze alınır." kuralına ışık tutan pek çok nas bulunmaktadır:

1. "Sana haram ayda savaşmanın hükmünü soruyorlar. De ki: 'Bu aylarda savaşmak büyük bir suçtur. Fakat Allah yolundan alıkoymak, Onu ve Mescid-i Haram'ı inkar etmek ve ehlini sürüp çıkarmak Allah katında daha büyüktür. Fitne de katilden daha büyük bir günahıdır.'"⁹⁴

Bu âyet-i kerîme "Haram aylarda savaşmak ve bu aylara hürmetsizlik bir mefsedet olsa da, Allah yoluna hidayet eden kişi ve çalışmalara engel olmak, Müslümanları öldürmek ve onları ülkelerinden göçe zorlamak daha büyük mefsedettir ve büyük bir mefsedeti ortadan kaldırmak için küçük mefsedet irtikab edilebilir" anlamını işârî olarak içermektedir.

2. Hz. Mûsâ'nın, Allah Teâlâ'nın kendisine verdiği ilimden faydalanmak amacıyla yanında refakat etmek istediği yol arkadaşının,⁹⁵ seyahat esnasında mefsedet kabilinden; başkasına ait mala kasten zarar (haksız fiil) ve katil (adam öldürme) şeklinde bir dizi fiilleri işlemesi bu kuralımızın başka bir şer'i delîlidir. Hz. Mûsâ, arkadaşının bir gemiye binince, bindikleri bu geminin tahtalarını kırması ve yol üzerinde gördüğü bir çocuğu öldürmesi üzerine ona yönelttiği şaşkınlık ifadesi taşıyan sorulara şu cevabı almıştı: "Gemi denizde çalışan yoksullarındı, onu kusurlu yapmak istedim, çünkü ilerde her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı. Çocuğa gelince onun anne ve babası mümin kimselerdi. Bundan dolayı onun kendilerini azgınlığa ve inkara götürmesinden korktuk. Böylece onlara Rablerinin temiz olmak bakımından ondan daha hayırlısını, merhamet bakımından da daha yakın olanını vermesini diledik."⁹⁶

Bûtî, s.276. Diğer kurallar; 1) "Meşakkat teysiri (kolaylaştırma) celbeder." *Mecelle* mad.17. 2) "Âdet muhakkem (hüküm mercii)dir." *Mecelle* mad.36. 3) "İşlerin hükmü maksatlarına göredir." *Mecelle* mad.2. 4) "Yakîn şekk ile zâil olmaz." *Mecelle* mad.4.

⁹⁴ Bakara 2/217. Bu âyet Hz. Peygamber'in Kureyş'e ait bir ticaret kafilesini gözetlemek üzere gönderdiği bir ordu birliği hakkında nazil olmuştur. Bu birliğin başında Abdullah b. Cahş vardı ve haram aylardan Receb ayının ilk günü olmasına rağmen bu kafileye hücum etmişler, müşriklerden kimisini öldürüp kimisini de esir almışlardı. Taberî, *Tefsîru't-Taberî (Câmi'u'l-beyân fî te'vili'l-Kur'ân)*, Beyrût 1418/1997, I, 197; İbn Kesîr; *Tefsîru İbn Kesîr*. Beyrut ts. (Dâru'l-kalem), I, 190; İbn Hişâm, *es-Sîratü'n-nebeviyye*, I, 601-604.

⁹⁵ Hadiste bu kişinin Hızır (a.s.) olduğu ifade edilmektedir. Buhârî, "İlm", 16.

⁹⁶ Kehf 18/79,80,81.

Yukarıdaki âyette geçen bir (mal) ihlal eden iki mefsedet bir kısmının hasar görmesi i etmiştir. İkinci olayda ise dini diğer mefsedet çatışmaktadır çocuğun ana-babasının küfrü olayda da küçük zarar büyük

3. Hz. Peygamber (s.a.s.) r cidin içinde idrarını yapmayı için hızla harekete geçtiler. Fa ve idrarının üzerine bir kova s zorlaştırmacı değil." buyurdu.⁹⁷

Müslim şârihi **Muhyiddin** rumlamaktadır: "Allah Rasûl hafifini göze alarak ağırlı de adamın yaptığı bu işin yarıcı açıdan daha büyük zarar taşı kesilseydi adam duygusal (İsl nüyle zarar görecekti. Adam rıyla olmuştur. Bundan dah adama zarar vermekten evlâ eğer idrarı yarıda kesilseydi a bedenini, elbisesini ve hatta m

4. Bir savaş sonrası ganin (s.a.s.) "Ey Allah'ın Rasûlü! C insanlardan) daha layık olanı hoş olmayan bir şeyi (fahş) ist serbest bıraktılar, ben ise cim Allah Rasûlü, ganimetten hak diklerini vermezse ortaya Ra arasına fitne atma gibi daha

⁹⁷ Buhârî, "Vudû", 58.

⁹⁸ Nevevî, *Şerhu Sahihi'l-Müslim*, B

⁹⁹ Müslim, "Zekât", 127; Ahmed b.

istediklerini vermiştir. Buna benzer bir durum Hz. Peygamber'in, ganimet dağıtımında kendilerine az hisse düşmesi sebebiyle meydana gelen üzüntülerini gidermek için Medineli Müslümanlara söylediği şu sözlerde saklıdır: *"Muhakkak Kureyş cahiliyeden ve içinde bulundukları musibetten yeni kurtulmuştur, ben onları İslam'a ısındırmak istiyorum. İnsanlar ellerindeki dünyalıklarla evlerine dönerken sizlerin Allah Rasûlü'yle evlerine dönmenizden hoşnut değil misiniz? Eğer insanlar bir vadinin yolunu tutsa ben Ensar'ın tuttuğu yolu tercih ederim."*¹⁰⁰

5. Ömer b. Abdilazîz (v.101/720), hilafet makamına gelince, oğlu Abdulmelik, kendisinden önce bu makama oturan Emevî halifelerinin yaptığı haksızlıkları ve adam kayırmaları, sonucu ne olursa olsun güç kullanarak kaldırması gerektiği hususunda ona telkinde bulunduğu zaman, Ömer b. Abdilazîz bunu yapmaya muktedir olmakla birlikte *"Kılıçla gelen hayırdır hayır yoktur."*¹⁰¹ diyerek sosyal ve siyasal projeleri silah kullanarak hayata geçirmenin toplumda onarılmaz yaralar açabileceğine vurgu yapmıştır.

Çatışan ve kaçınılmaz iki mefsedetle karşı karşıya kalındığında hafifinin tercih edilmesi sonucu bu hafif mefsedet artık mefsedet olmaktan çıkar, her ne kadar zatında mefsedet olarak isimlendirilse de râcih/baskın bir maslahat gereği gerçekte mefsedet değildir.¹⁰²

"İki maslahatın çatışması"nda olduğu gibi "iki mefsedetın çatışması"nda da zikri geçen kurallar izlenerek tercihe gidilir. İki mefsedet ve iki maslahat arası çatışma durumunda izlenecek bu kuralların benzerliği mefsedet kavramının, maslahatın zıddı olmasından kaynaklanmaktadır. Burada unutulmaması gereken, çatışan iki mefsedet arasında yapılacak tercihin her iki mefsedetten de kaçınma imkanının olmadığı bir pozisyonda yapılabileceğidir. Çatışan iki mefsedetten birini irtikap etmek kesinleştğinde, iki maslahatın çatışmasında olduğu gibi, büyük olanından kaçınma yolu aranır. Takip edilecek yöntemde şu sıraya dikkat etmek gerekir:¹⁰³

- A. Şer'an nehyolunan iki şey vetli olanından öncelikle seçilmesi masası gibi.
- B. Nehyolunan iki şey arasında ihtimal dahilindedir :
 1. Biri haram lizâtihi, diğeri makrûh. Böyle bir durumda önce makrûh seçilir.¹⁰⁴
 2. Haram lizâtihi ile yine makrûh arasında da iki ihtimal bulunmaktadır:
 - a. Külliyyât-ı hamsdenin birisi makrûh olması. Bu durumda makrûh olanı tercih edip haramı irtikap etmeye riayet ederek tercih edilir.
 - b. Külliyyât-ı hamsdenin tamamı haram lizâtihinin çatışması. Bu durumda haram lizâtihinin çatışması şümûl ve kesinlik dâhilindedir.

Çatışan iki mefsedetın kıyasla öncelik verileceği bu iki mefsedet arasında seçim yapılmasıyla de tespit edilebilir.

Çatışan iki mefsedet maslahatın ihlaliyle maslahatı ihlal ediyorsa, yani maslahatın ihlaliyle yüksek mertebeye dahil olanı tercih ederiz. Burada üç alternatif söz konusu olabilir:

- aa. Zarûrî bir maslahatın ihlaliyle maslahatı ihlal eden mefsedet seçilir.
- bb. Zarûrî bir maslahatın ihlaliyle maslahatı ihlal eden mefsedet sakınmaz.

¹⁰⁰ Buhârî, "Menâkıbu'l-Ensâr", 1; Müslim, "Zekât", 133; Tirmizî, "Menâkıb", 65.

¹⁰¹ İbn 'Asâkir, *Târihu Dimaşk*, Beyrut ts. (Dâru'l-fikr), XXXVII, 46. Ayrıca bkz. Ebu Nu'aym el-İsbahânî, *Hilyetü'l-evliyâ*, Beyrut 1405/1995, V, 355.

¹⁰² İbn Teymiye, *el-Fetâvâ*, XX, 57.

¹⁰³ Vekîlî, *Fıkhu'l-evleviyyât*, s.215-218.

¹⁰⁴ Açlıktan ölmek üzere olan birisinin hayatını kurtarmak için maslahatın ihlaliyle maslahatı ihlal eden mefsedet seçilir.

¹⁰⁵ Örneğin para ile zina arasında maslahatın ihlaliyle maslahatı ihlal eden mefsedet seçilir. Bir durum kesinleşirse para vermenin zarar veren bir mefsedettir, hırsızlık mefsedettir. Usûl-i hamsenin önceliği maslahatın ihlaliyle maslahatı ihlal eden mefsedetten yani zinadan önce hırsızlıktır.

¹⁰⁶ Hür düşüncenin gereklerinden sınırlandırmalar getirme akılla ilkelerine ve toplumun dinî inançlarına yasaklanması evlâ olanıdır. Çünkü hür düşüncenin mefsedetidir.

¹⁰⁷ Vekîlî, *a.e.*, s.217-222.

¹⁰⁸ Zina ile istimnâ (masturbasyon).

- ab.** Zarûrî bir maslahatı ihlal eden bir mefsedetle tahsînî bir maslahatı ihlal eden mefsedetın çatışması: Zarûrî maslahatı ihlal eden mefsedet öncelenir.¹⁰⁹
- ac.** Hâcî bir maslahatı ihlal eden bir mefsedetle tahsînî bir maslahatı ihlal eden mefsedetın çatışması : Hâcî maslahatı ihlal eden mefsedet öncelenir.¹¹⁰

Çatışan iki mefsedet maslahat mertebelerinden aynı maslahat mertebesini ihlal ediyorsa bu durumda da üç ihtimal önümüze gelir:

- ba.** Zarûrî bir maslahatı ihlal eden bir mefsedetle yine zarûrî bir maslahatı ihlal eden başka bir mefsedetın çatışması.
- bb.** Hâcî bir maslahatı ihlal eden bir mefsedetle yine hâcî bir maslahatı ihlal eden başka bir mefsedetın çatışması.
- bc.** Tahsînî bir maslahatı ihlal eden bir mefsedetle yine tahsînî bir maslahatı ihlal eden başka bir mefsedetın çatışması.

Bu üç maddenin her birinde de iki ihtimal bulunabilir :

- Ya bu iki mefsedet aynı külli maslahatı ihlal edecektir ki bu durumda mefsedeti genel olan özel olana tercih edilir.¹¹¹
- Ya da bu iki mefsedet farklı iki külli maslahatı ihlal edecektir. Bu durumda da usûl-i hamse sırası takib edilerek daha önemli olan maslahatı ihlal eden mefsedet sakınma açısından diğerine öncelenecektir.¹¹²

Kuralla ilgili bazı örnekler:

1. Müşriklerle anlaşma yapmak, Müslümanlar aleyhinde bazı zararlar içerse de, yapılmadığı takdirde daha büyük bir zarar ortaya çıkacaksa “iki mefsedetten küçüğünü irtikab ile büyüğünden kaçılır” kaidesi gereği meşru görülmüştür. Aynı şekilde ehl-i bidat, isyancı ve zalim kişilerin sunduğu ve

Allah Teâlâ'nın haram kıldığı (hurumâtillâh) anlaşma şartları (Hudeybiye antlaşmasıyla ilgili kıldığı şeyleri tazim anlamı içeren şartlarını onlardan kabul eden Ahmed b. Hanbel'in "el-Müsned" ve ben de onlara bunu verebileceği şeklinde daha önce geçen ta'zîl etmektedir.

2. Her meslek sahibine mesleğini sınırlandırmalar koymak ve meslekten ihraç etmek bu kuralda (meslekten menedilmesi örnekteki meslekler (şar'î meslekler) (şar'î hukuk) gibi diğer meslek grupları (müftü vs.- memuriyet ve meşihat) yapmakta gösterdikleri kusurlarına göre yine bu kurala uygun düşen bir şekilde

3. İslam ceza hukukundaki (meslekler) ile “iki mefsedetten küçüğünü büyüğünden kaçılır” kaidesi gereği meşru görülmüştür. Aynı şekilde ehl-i bidat, isyancı ve zalim kişilerin sunduğu ve

¹⁰⁹ Devletin hastane yapımı ile park türü tenezzüh yerlerinin yapımı arasında tereddüt etmesi durumunda ve sadece bu iki yatırım sahasından birisine bütçe ayırma imkânının bulunduğu bir halde hastane yapımını tercih etmesi gerekir.

¹¹⁰ İmamın namazı uzatması bazı insanların cemaatten soğumasına sebep olacaksa namazı kısa tutması evlâ olanıdır. Çünkü cemaat namazının terki hâcî bir maslahatı, namazı kısa tutması ise tahsînî bir maslahatı ihlal etmektedir.

¹¹¹ Mesela bir vaizin cemaate katılmayan kişileri ikaz etmesi vaazlarının durdurulmasına sebep olacaksa bu kişileri ikaz etmemesi doğruya en yakın davranıştır. Çünkü ikisi de dini korumakla ilgili maslahatı ihlal etmesine karşın vaazların terk edilmesi daha genel mefsedettir.

¹¹² Bir insan içki içmeye, içmediği takdirde öldürülecek şekilde zorlansa (ikrâh-ı mülci), içmesi caiz olur. Zira akla gelecek zarar cana gelecek zarardan daha hafiftir.

¹¹³ İbn Kayyım, *Zâdu'l-me'âd fi hedâi sîratü'n-nebeviyye*, II, 1024-1025.

¹¹⁴ Buhârî, "Şurûh", 15; Ebu Dâvûd, "Şurûh", 15.

¹¹⁵ Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, IV, 102.

¹¹⁶ "Tabib-i cahili menetmek bu asrın en büyük hatasıdır." Nüceym, s.96.

¹¹⁷ Krş. T.C.K. Mad.228-242.

¹¹⁸ Yıldırım, Mecelle'nin Külli Kâim Kur'an, IV, 177.

¹¹⁹ Bkz. Suyûtî, *el-Eşbâh ve'n-nezâih*, mad. 28: "İki fesad tearuz ettikte

¹²⁰ Sübki, *el-Eşbâh ve'n-nezâir*, I, 45.

¹²¹ Ceza hukukçuları cezanın evrel ve evrel tehdidi, 2) Cezaların hükmedilmesi ve soyuttur ve genel bir tehdit (=ge

öldürme, müessir fiil, gasp, hırsızlık vs.) önlemek için şahıslara yönelik kişisel zararları göze alma anlamına gelmektedir.

4. Bir imamın çıkacak ihtilafı ve fitneyi önlemek amacıyla -farklı bir mezhepte ya da aksi kanaatte olduğu halde- namaz kıldırıldığı cemaatin teamülüne uygun olarak besmeleyi cehren okuması ve vitri vaslederek veya faslederek kılması (üç rekati birleştirerek veya 2+1 şeklinde bölerek kılması) doğruya en yakın olan davranıştır.¹²² Zira bunun aksi olan bir davranış özellikle mezhebine mutaassıb bir toplumda münakaşa ve tefrika sebebi olacak ve neticede daha büyük mefsedete yol açacaktır.

5. Kötülük ve zulümlerinden korkulan ve nüfuz sahibi kişilere hak etmedikleri bazı iltifatları yapmak iki mefsedetten büyüğünü defederek küçüğünü göze almak anlamına gelir. Nitekim birisi Nebî (s.a.s.)'in yanına girmek için izin isteyince Nebî (s.a.s.), bu adam hakkında "Ne kötü hemşehri!" dedi. Adam Hz. Peygamber'in huzuruna girince ise ona güler yüzle ve iltifatla muamele bulundu. Buna şahit olan Hz. Âişe "Yâ Rasûlallah, adam hakkında önce dediklerini dedin sonra da ona iltifatta bulundun." deyince Rasûlullah "İnsanların en şerlisi, insanların şerrinden korktukları için terkettikleri (üzerine gitmedikleri) kişidir."¹²³ buyurdu.

6. Hamile bir kadın öldüğü zaman karnındaki çocuk yaşıyorsa cesede zarar gelecek bile olsa cerrahi operasyonla bu çocuğun alınması meşrudur. Bahçe duvarını aşarak başkasının kullanım sahasına taşmış dallar da bu kural gereği kesilebilir.¹²⁴

7. Kişinin kendisini herhangi bir zulümden ya da eziyetten kurtarması için fiilî ya da kavli bir tariz yöntemi izlemesi de bu kabildendir. Burada kastedilen örneğin; Hz. Peygamber'in hicret esnasında kimlerden olduklarını soran adama "Biz sudanız." demesi ya da namaz esnasında abdestini

bozan kişinin burnunu tutarak bir tür hile-i şer'iyye diyebileceği

8. Bir kişinin öldürülmesi için kılınan niyetin, "büyük irtikab" kuralından kaynaklanmamasına rağmen, kısasın suç tarzda uygulanması, ortaya çıkarılması zararları önlemeye yönelik bir davranış olarak bir kimseyi öldürmesi biliniyor, insanlar bu yola başlıyor

9. İslam âlimleri devlet başkanlığı konusunda söz birliği müctehid sıfatını haiz kimsenin gelecektir: Ya devlet idarecisi değil de müctehid olmayanlar arasında ne kadar yönetime bilgilis bir mefsedet olsa da ülkenin karnı büyük bir mefsedettir.

C. Maslahat, mefsedet ile

İçinde yaşadığımız bu alemden mefsedet de salt zarardan ibaret takım zararlar, her mefsedet zarar, zina hatta zulüm ve şiddet kişiye bazı menfaatler kazandırmaması sebebiyle Şâri Teâlâ'nın cihad, infak gibi ibadetler de mekelle beraber maslahat tarafları Bu kurala kaynak teşkil eden şer'

Emin, *Ceza Hukuku (Genel Hükümler)*, Ankara 1997, s.759. Ayrıca bkz. Dağcı, Şamil, *İslam Ceza Hukukunda Şahıslara Karşı Müessir Fiiller*, Ankara 1999, s.33-34.

¹²² İbn Teymiye, *el-Fetâvâ*, III, 195-196, 246-248, XXIV, 381; Bedevî, Yusuf Ahmed Muhammed, *Mekâsîdu's-şerî'a' inde İbn Teymiye*, Ammân 1421/2000, s.274.

¹²³ Buhârî, "Edeb", 48; Müslim, "Birr", 73; Tirmizî, "Birr", 59; Ebu Dâvûd, "Edeb", 5.

¹²⁴ Sübkî, *el-Eşbâh ve'n-nezâir*, I, 45; İbn Nüceym, *el-Eşbâh ve'n-nezâir*, s.97.

¹²⁵ İbn Kayyım, *et-Turuku'l-hükmiyye*, s.100.

¹²⁶ Bu kuralda **yaklaşma-kaçınma** (

¹²⁷ İzz b. Abdisselâm, *Kavâ'idü'l-ahlâk*, s.100.

¹²⁸ İbn Teymiye, *el-Fetâvâ*, I, 265; İzz b. Abdisselâm, *Kavâ'idü'l-ahlâk*, s.100.

imkansızlaştığı günümüzde, muamelat ve gündelik yaşamda hayatımıza yön veren en önemli prensiplerden biri haline gelmiştir.

Fıkıh bilginleri de karşılaştıkları ictehadî problemlere çözüm getirirken mezkûr kurala sık sık başvurmuşlardır.

Kuralla ilgili bazı fetva örnekleri :

1. Fukahâ, kadın doktor bulmanın zor olduğu durumlarda erkek doktorun bir kadını muayenesini caiz görmüşlerdir.¹³⁹ Hadislerde de bunun meşru olduğuna dair olaylar zikredilmektedir.¹⁴⁰ Zira avret mahallinin açılması tahsînî bir hükmü ihlal eder iken hayati tehlikesi olan bir hastalığın tedavisi zarûriyyâtтан, en azından hâciyyâtтанdır. Zarûriyyât ya da hâciyyât ise tahsînî hükmü ihlal eden mefsedet öncelenir. Ancak böyle bir durumdaki erkek doktor, zorunlu olan mahalden fazlasına bakamaz ve gözünü mümkün olduğu kadar haramdan sakındırması gerekir.

2. Fakihlerin büyük çoğunluğu bir Müslümanın kafir birisinin yanında ücret karşılığında çalışmasını, yapılan iş masiyet olmamak ve şahsi hizmetlerini (yemek sunmak, temizlik işlerini yapmak gibi) içermemek şartıyla caiz görmüşlerdir.¹⁴¹ Çünkü çalışıp kazanmak hâcî maslahattır, gayr-i müslimin emri altında çalışmak ise tahsînî hükmü ihlal eden bir mefsedettir. Maslahat ağır bastığı için tercih edilir.

3. Yalan söylemek haramdır ve mefsedettir. Fakat baskın gelen bazı maslahatları (karı-koca arasını düzeltmek, insanları barıştırmak ve savaş hali) elde etmek amacıyla bir hadiste¹⁴² buna cevaz verilmiştir.¹⁴³

4. İslam hukukçuları organ ve doku naklini makâsîd-ı şerî'ayı göz önünde tutarak meşru görmektedir.¹⁴⁴ Bu amaçla yapılan cerrahi operasyonlarda, her ne kadar organ ya da dokunun alındığı kişi vücut bütünlüğü

ve bedeni fonksiyonları açısından kurtarma söz konusu olduğudur.

5. Arâyâ alışverişi bir nesî'e maslahat sebebiyle meşru kılınarak veresiye olarak değişiminin, korku vermek için kibirli bir cenaze ve tahiyetü'l-mescid hep mezkur kuraldan kaynağına rağmen baskın bir maslahat

Netice olarak maslahat ile olan (ağır basan) taraf tercih maslahat ve mefsedetın takdim ması gerektiğidir.¹⁴⁶ Zira kul maslahatları yaratan Allah bil

D. Maslahat-mefsedet eşit elde etmeye öncelenir.¹⁴⁸

Mefsedet ile maslahatın çar mefsedeti kaldırma ile maslahat ise mefsedeti kaldırma yönü zarar birbirine eşit olur ve b önce zararın giderilme yolu nehiyleri terke, emirlere ical Ekrem (s.a.s.) "Size bir şeyi e getirin, bir şeyden de nehyede emirlere itaat hakkında "elin hiyden sakınmada bu kayıt tahsil etmekten daha önemli

¹³⁹ Mevsilî, el-İhtiyâr li ta'lîlî'l-muhtâr, İstanbul 1996, IV, 154; Şevkânî, Neylû'l-evtâr şerhu münteka'l- ahbâr min ehâdîsi Seyyidi'l-ahyâr, Kâhire 1421/2000, II, 418.

¹⁴⁰ Bazı kadınların Nebî (a.s.) döneminde savaşta yaralı sahâbîlere hizmet ettikleri ve onları Medine'ye taşıdıklarına dair bkz. Buhârî, "Tıb", 2.

¹⁴¹ Ekinci, Salih, *Gayr-i Müslimlerle Münasebetler*, ts. by., s.29. Bu hükme Hz. Yusuf'un Mısır Firavn'u yanında çalışması delil olarak gösterilmektedir.

¹⁴² Buhari, "Enbiyâ", 8 ; Müslim, "Fedâil", 154; Ebu Dâvûd, "Talâk", 16.

¹⁴³ İbn Nüceym, *el-Eşbâh ve'n-nezâir*, s.100.

¹⁴⁴ Gökmenoğlu, Hüseyin Tekin, *İslam'da Şahsiyet Hakları*, Ankara 1996, s.101.

¹⁴⁵ İbn Kayyım, *Zâdu'l-me'âd*, III, 48.

¹⁴⁶ İbn Teymiye, *el-Fetâvâ*, XXVIII,

¹⁴⁷ Şâtibi, *el-Muvâfakât*, I, 243.

¹⁴⁸ İbn Nüceym, a.e., s.99; *Mecelle* m

¹⁴⁹ Buhârî, "İtisâm", 2; Müslim, "Ha

¹⁵⁰ İbn Nüceym, a.e., s.99-100.

bu tür işlemlerden mefsedetler sebebiyle alıkoymak onu sıkıntı ve zorluğa sürüklemek ve ona kaldıramayacağı yükü yükleme sonucunu doğurur.

c. Tahsînî mübah: İnsanın elde etmeye mecbur olmadığı ve terkiyle sıkıntıya düşmeyeceği mübahtır. **Şâtıbî**'nin, kişinin bazı münkerata tesadüf etse de bu tür mübahları elde etmesinde beis olmadığını ifade etmesine karşın Faslı araştırmacı **Muhammed el-Vekîlî**, tahsînî mübahların terk edilmesiyle herhangi bir hayatî tehlike ya da güçlük durumuna düşülmeyeceğinden dolayı bu tür mübahlarda mütesahil davranmamak ve caiz olduğu hükmüne mahal bırakmamak gerektiğini vurgulamaktadır. Zira piknik yapmak ya da deniz kıyısında güneşlenmek gibi lüks ihtiyaçlar kategorisinde sayılabilecek faaliyetler, zarûrî ve hâcî ihtiyaçların tekmi ve takviyesiyle alakalı olup terkiyle hiçbir şekilde darlığa düşülmez. Ayrıca bir Müslüman, etrafı münkerat ile çevrilmiş ise bu tür eğlenceleri terk etme konusunda sabır göstermeli ve Allah Teâlâ'dan bu gereksinimlerini daha nezih bir şekilde temin etmeyi sağlayacak alternatif yollar bahşetmesini dilemelidir.

Netice olarak, etrafı uhrevî açıdan bazı olumsuzluklarla çevrili ve elde edilmesi halinde bu olumsuzluklara düşme olasılığının bulunduğu mübahların tahsili bu mübahların ancak zarûrî ve hâcî olması şartıyla caizdir. Hâcî mübahlar, sadece küçük ve liğayrihî olan günahları, zarûrî mübahlar ise hem küçük hem de büyük günahları caizleştirmektedir.¹⁵⁹

Mefasid ile temas halinde bulunan mübahların ihtiyaç durumunda ibaha hükmünü sürdürebileceğine dair bazı örnekler:

1. Toplu ulaşım araçlarına binmek: Otobüs, minibüs gibi toplu taşıma araçlarında seyahat etmek, tesettür problemi, kadın erkek karışımı ve gayri ahlakî müzikleri işitme gibi bazı mefsedetler ile temasa götürebilir. Müslümanları bu araçlardan menetme onları katlanılması güç zorluklara itme anlamına gelir ve bu durum sonuçta daha büyük mefsedetlerin doğmasına sebep olabilir.¹⁶⁰

¹⁵⁹ Vekîlî, *Fıkhu'l-evleviyât*, s.253-254.

¹⁶⁰ Vekîlî, *a.e.*, s.254-255.

2. Çarşı ya da alışveriş mekânları: Çarşı, kulağın haramlarla sıkça karşılaşmasını sağlamak ve üzerlerinden uzaklaşmak amacıyla bazı mefsedetler gibi yerlere girmesine mübah.

3. Barınma (mesken) ihtiyacı: Barınmada barınması hâcî bir mübah olduğu için alışkanlıkları olan ve ahlakî olarak oturmak zorunda kalabilir. Hâcî gibi gelir seviyesi buna yeterli kün olmadığına göre, bazı mefsedetler kabul edilir.

4. İlim tahsili: Günümüzde ilmin dinî hassasiyetten menfi unsurlar ve ahlakî dürtülerle hâcî bir mübah olduğuna göre kabul edilir.

5. Hamamlara girmek: Hamamlar hâlî olmayan mekanlardır¹⁶² kışın soğuk olan kişiler için hâcî le galiben düşeceği darlık ve hamamlara girmek ibaha hükümlerine tabidir.

F. Maslahatı genel olan, mefsedetleri özel olan

Özel maslahat genel maslahatla çakıştığı takdirde, iki maslahatı da beraberinde getiren bir işlemin kabulü gerekir.

¹⁶¹ Hz. Peygamber Allah'ın en öfke belirtmiş ve herhangi bir çarşıya girmeyi yasaklayan "Mesâcid", 288; Ebu Dâvûd, "Salât", 38.

¹⁶² Hamamlara girmeyi yasaklayan "Edeb", 43; İbn Mâce, "Edeb", 38.

¹⁶³ Ebu Bekr İbnü'l-Arabî'ye (v.543/1100) hamam dışındaki her mekâna bulaşmak kındırmak şartıyla girilmesinde bulaşmak III, 233.

genel olana feda edilir. Fakat böyle bir tercihte bulunurken dikkat edilmesi gereken nokta iki maslahatın da aynı mertebeye mensup olmasıdır. Yani her ikisinin de *zarûriyyâtın* beş tümel unsurundan (din, can, akıl, nesil, mal) aynı maddeyle ya da aynı maddeyle ilgili *hâciyyât* ve *tahsîniyyât* kısmına dahil olmaları gerekir.¹⁶⁴ Daha önce de zikredildiği üzere farklı mertebelerdeki maslahatların çatışması halinde maslahatların kuvvet sırasına itibar edilir. Aynı mertebeye mensup olduğuna kanaat getirdikten sonra çatışan iki maslahatın hangisinin daha genel olduğu araştırılır ve tercih bu yönde yapılır. Örneğin;

1. Devlet başkanı (hâkim/imâm) savaş ganimetlerinden uygun gördüğü miktarda müellefe-i kulûb denilen ve kalbi İslam'a ısındırılmak istenen kişilere verebilir. Devlet başkanının burada, duruma bakarak Müslümanların genel maslahatını, yani İslam'ın yücelmesiyle elde edilecek umumî faydayı savaşa katılan muharib sınıfın özel maslahatına önceleme hakkı vardır.¹⁶⁵ Nasların bütününden anlaşıldığı kadarıyla, devlet başkanı, Müslümanları ve İslam'ı, düşmanların şerrinden korumak, dini aziz kılmak için iki maslahattan birini terk edip daha kapsamlı olanı önceleyerek ganimetin genelinden istediği miktarca mantikî ölçüler dahilinde verebilmektedir.¹⁶⁶ Nitekim Allah Teâlâ ganimetin hepsinin Allah ve Rasûlüne ait olduğunu Kur'ân-ı Kerîm'de açıkça ifade etmektedir.¹⁶⁷

2. *Telakki'l-celeb* ya da *telakki'r-rukban*¹⁶⁸ ismi verilen işlem aslen mübah bir alışveriş olduğu ve kişisel faydaları (özel maslahat) olduğu halde, pazardaki fiatların yükselmesini ve insanların alım gücünün düşmesini engellemek (genel maslahat) amacıyla yasaklanmıştır.¹⁶⁹

3. Sefihin hacri¹⁷⁰ genel maslahatıdır. Sefih, kişinin kendi malındaki maslahatına zarar vermesine karşı topluma yük olacağından koruyucu adlı bir tedbirdir. Tutumsuz davranan bu kişinin özgürlüğünün kısıtlanmasına

4. Cesetlere otopsi yapılması, cesetlerin kılınması genel maslahatıdır. Cesetlerin deforme olması, cesetlerin caiz olmadığı halde¹⁷² fakihlerin cesetlerde kâtili tespit etmek amacıyla yardım edici yeni bilgileri ulaştırma amacıyla cesetleri cesvaz vermişlerdir.¹⁷³ Çünkü cesetleri cesvaz vermekle beraber bütün insanları cesvaz olmaktadır. Ayrıca "Karnında cesetlerin kılınması caizdir." şeklinde vâhi meşru gördüğünü göstermek için bu husus cesedin zaruret olduğu kadar öte miktarı helalleştirmez.¹⁷⁵

5. Suçu işlediğine dair kanıt bulunmayan bir kişiye ona dayak atılması da genel maslahatı ilgilendirir. İlgili bir uygulamadır.

6. İslam hukukuna göre ehl-i bid'atın gıda maddelerinin belli ellere

¹⁶⁴ Bûtî, *Davâbitu'l-maslaha*, s.252.

¹⁶⁵ İbn Kayyım, *Zâdu'l-me'âd*, III, 484-486.

¹⁶⁶ Hammûş, *es-Sîratü'n-nebeviyye*, III, 1421-1422.

¹⁶⁷ Enfâl 8/1.

¹⁶⁸ **Telakki'l-celeb** ya da **telakki'r-rukban**, şehirli birisinin, yanında bir miktar satacağı eşyası olan bir köylüyü şehir dışında karşılayarak onunla pazarlığa girişmesi ve elindeki malı şehirde satacağı meblağdan daha düşük değere satın almaya çalışmasıdır. İbn Manzûr, *Lisânu'l-Arab*, XV, 256; Kal'acî, Muhammed Ravâs ve Hâmid Sâdık Kuneybî, *Mu'cemi'l-lügati'l-fukahâ*, Beyrut 1408/1988, s.145.

¹⁶⁹ Buhârî, "*Buyû*", 71; Muvatta, "*Buyû*", 96; Ebu Dâvûd, "*Buyû*", 46; Nesâî, "*Buyû*", 18; İbn Mâce, "*Ticârât*", 16.

¹⁷⁰ **Sefih**: Mali tasarruflarında israf (malın israfı durumu) sebeplerinden biridir. İbn Kayyım, s.47; Kal'acî, *a.e.*, s.245. **Hacr**: kişinin malını israf etmesi anlamındadır. Necmüddîn, *Mv.F.*, XVII, 84; Kal'acî, *a.e.*, s.17.

¹⁷¹ Sübkî, *el-Eşbâh ve'n-nezâir*, I, 4.

¹⁷² Bkz. Muvatta, "*Cenâiz*", 45; Ebu Hanbel, *el-Müsned*, VI/58,100,101.

¹⁷³ Abdulkadir Ahmed Atâ, *Hâzâne'l-İlm*, s.145.

¹⁷⁴ Bu konuda farklı âlimlerin aynı görüşte olduğu görülmektedir. İbn Nüceym, *el-Eşbâh ve'n-nezâir*, s.45; İbn Nüceym, *el-Eşbâh ve'n-nezâir*, s.45.

¹⁷⁵ Bkz. İbn Nüceym, *a.e.*, s.95; Mecma'ü'l-Ma'ârif, s.145.

adlî merciler tarafından yasaklanması ve muhtekirin (stokçu) malını zorla sattırması ya da hâkimin, fahiş fiyat üzerinde anlaşılan tüccarların mallarına narh (fiyat sınırı) koydurması genel maslahatı özel maslahata öncelemek-
tir.¹⁷⁶

7. "Savaşta kafirlerin, Müslümanlardan bir grubu kendilerine siper olarak kullanması halinde saldırı hareketi yapmak caizdir."¹⁷⁷ şeklindeki fetva da bu kuraldan kaynağını almıştır. Diğer taraftan râcih bir maslahat varsa, savaşta düşmanın direncini kırmak amacıyla, onlara ait ağaçları kesmeye ve mahsullerini yakmaya Şâri Teâlâ tarafından izin verilmiştir.¹⁷⁸ Nitekim Hz. Peygamber bunu Tâif halkına karşı uygulamıştır.¹⁷⁹

Sonuç

Mekâsîdu's-şerî'ayı bilmeye dayanan ictehad türü, delillerden hüküm çıkarırken, müctehidin insanın doğasına ait biyolojik, psikolojik ve sosyal ihtiyaçları dikkate alması gerektiğini ifade eden bir yöntemdir. Bu yöntemle hem hukukî kaynağın gücü ve bağlayıcılığı tespit edilmiş, hem de mükellef açısından, işlediği fiillerin sebep ve hikmeti anlaşılmış olur. Böylelikle mükellef yaptığı işi bilerek ve gönül huzuruyla yapar. Diğer taraftan hükümlerin maksat ve gayelerini araştırmak, hükümlerin delillerle münasebetini belirlemekte ve hükmün delile uygunluğunu ortaya koymaktadır.

Mükellef, dinî ahkam, kural veya fiilleri icra ederken biri diğerine muhalif, yani birini uygularken ötekisini ihmal etmek zorunda kalacağı iki zıt durum (iki maslahat, iki mefsedet veya biri maslahat diğeri mefsedet) arasında psikolojik ve içsel bir çatışma hali yaşayabilir. Mekâsîdu's-şerî'a bilgisinin en önemli faydalarından birisi bu noktada kendisini göstermektedir.

İki şer'î hüküm arasındaki çatışmayı gidermek, diğer bir ifadeyle kaçınılmaz olan bu çatışmanın ortaya çıkardığı gerilim halinden mükellefi kurtarmak, rast gele bir seçimle değil, maslahatlar/mefsedetler arası tercih

prensiplerine ilişkin "Çatışan prensiplerine ilişkin "Çatışan iki mefsedetten baskın olan taraf çatışırsa baskın olan taraf mefsedetten sakınma, maslahat mefsedetlerin eşlik ettiği zararlı evladır.", "Maslahatı genel olan kaideleri bilmekle mümkündür

¹⁷⁶ Sübkî, *a.e.*, I, 45; İbn Nüceym, *a.e.*, s.96; Ali Haydar, *Dürerü'l-hükkâm Şerhu Mecelleti'l-ahkâm*, İstanbul 1330/1911, I, 83-84.

¹⁷⁷ İbn Nüceym, *a.e.*, s.96; Gazzâlî, *el-Mustasfâ*, I, 294-295.

¹⁷⁸ Bkz. Haşr 59/5.

¹⁷⁹ İbn Kayyım, *Zâdu'l-me'âd*, III, 504-505.